

РЕШЕНИЕ

№ 626

гр. Бургас, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛП ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година
в следния състав:

Председател: **ВАНЯ В. КИСИМОВА**

при участието на секретаря **СТАНКА Д. ДОБРЕВА**
като разгледа докладваното от **ВАНЯ В. КИСИМОВА** Гражданско дело №
20232120106739 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод искова молба, подадена от „Диём-Транс“ ЕООД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от управителя Д.М.К., чрез адв. Н. Ж. К. – АК Варна, със съдебен адрес: *, срещу „Торкрет“ ЕООД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от управителя Г.Д.С., с която се претендира от съда да осъди ответника да заплати на ищеца следните суми: 1. сума в общ размер от 15126,12 лв., представляваща незаплатена цена за предоставяне на транспортни услуги, за която са издадени фактури, както следва: Фактура №*/28.02.2022г., на стойност 13057,68 лв. с ДДС /частично заплатена/ с остатък за погасяване – 9057 лв. с ДДС и Фактура №*/30.03.2022г., на стойност 6069,12 лв. с ДДС; 2. сума в общ размер от 2040 лв., представляваща мораторна лихва от деня на забавата, изчислена от изтичане на 14-дневния срок от датата на получаване на всяка фактура, до 19.07.2023г., от които: 1250 лв. за остатъчната сума по №*/28.02.2022г., представляваща обезщетение за забава за периода 15.03.2022г. – 19.07.2023г. и 790 лв. за сумата по фактура №*/30.03.2022г., представляваща обезщетение за забава за периода 14.04.2022г. – 19.07.2023г., както и законната лихва върху главницата, считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението. Претендират се направените съдебно-деловодни разноски.

Ангажирани са доказателства.

Твърди се в исковата молба, че на 29.01.2022г., между страните е сключен договор за превоз на товари. В изпълнение на договора, ищцовото дружество е извършило превози на товари в полза на ответното дружество, за което били издадени фактури, както следва: Фактура №*/28.02.2022г., на стойност 13057,68 лв., по която било извършено частично плащане на 24.10.2022г., в резултат, на което дължимата сума по нея е 9057 лв. и Фактура №*/30.03.2022г., на стойност 6069,12 лв. Така общият размер на задълженията на ответника по двете фактури, след извършеното частично плащане, е 15126,12 лв. с ДДС, които не са заплатени, въпреки многократно проведените разговори между представители на двете дружества.

Твърди се на следващо място, че с оглед запазване добрите търговски отношения между страните, ищцовото дружество изпратило до ответника покана за доброволно плащане, получена от последния на 07.04.2023г. Въпреки получената покана и дадения срок за доброволно изпълнение, не последвало погасяване на задължението от страна на ответника.

Претендира се и мораторна лихва върху всяка от главниците, изчислена от изтичане на 14-дневния срок от получаване на всяка от фактурите, до 19.07.2023г. в общ размер от 2040 лв., от които: 1250 лв. по фактура от 28.02.2022г. и 790 лв. по фактура от 30.03.2022г.

Така предявените искове са с правно основание чл.79, ал.1, предл. първо ЗЗД, връзка с чл.372, ал.1 от ТЗ и чл.92 ЗЗД, и чл.86 от ЗЗД, като същите са допустими.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК не е подаден писмен отговор на исковата молба.

В съдебно заседание ищецът не се явява, не изпраща представител. Депозирал е молба преди откритото съдебно заседание, в която е направено искане за постановяване на неприсъствено решение, в случай, че са налице предпоставките за това.

В съдебно заседание ответникът не изпраща представител и не е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие.

Съдът, като взе предвид отправеното в съдебно заседание искане за постановяване на неприсъствено решение, намира следното:

Разпоредбата на чл.238, ал.1 от ГПК предвижда възможност ищецът да поиска от съда да постанови неприсъствено решение, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие.

В процесния случай са налице тези предпоставки. Съгласно изискванията на чл.239, ал.1, т.1 и т.2 от ГПК, на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание и искът е вероятно основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените

доказателства, поради което съдът постановява настоящото решение, което се основава на наличието на предпоставките за постановяване на неприсъствено решение.

Вероятната основателност на иска се установява от представените по делото писмени доказателства.

Предвид изложеното съдът счита, че са налице условията за постановяване на неприсъствено решение за уважаване на предявените иски, без да мотивира съдебния акт по същество – чл. 239, ал. 2 от ГПК.

При това положение на основание чл.78, ал.1 от ГПК, основателна се явява ищцовата претенция за заплащането на направените по делото разноси, поради което следва да бъде осъден ответникът да му заплати сумата от 686,64 лева - заплатена в производството държавна такса. Поискано е и заплащане на адвокатско възнаграждение, но няма представени доказателства за уговорен размер, нито за реално заплащане на такова, поради което не следва да се присъжда адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.239, ал.1 от ГПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Торкрет“ ЕООД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от управителя Г.Д.С., да заплати на „Диет-Транс“ ЕООД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от управителя Д.М.К., следните суми: 1. сума в общ размер от 15126,12 лв., представляваща незаплатена цена за предоставяне на транспортни услуги, за която са издадени фактури, както следва: Фактура №*/28.02.2022г., на стойност 13057,68 лв. с ДДС /частично заплатена/ с остатък за погасяване – 9057 лв. с ДДС и Фактура №*/30.03.2022г., на стойност 6069,12 лв. с ДДС; 2. сума в общ размер от 2040 лв., представляваща мораторна лихва от деня на забавата, изчислена от изтичане на 14-дневния срок от датата на получаване на всяка фактура, до 19.07.2023г., от които: 1250 лв. за остатъчната сума по №*/28.02.2022г., представляваща обезщетение за забава за периода 15.03.2022г. – 19.07.2023г. и 790 лв. за сумата по фактура №*/30.03.2022г., представляваща обезщетение за забава за периода 14.04.2022г. – 19.07.2023г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „Торкрет“ ЕООД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от управителя Г.Д.С., да заплати на „Диет-Транс“ ЕООД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от управителя Д.М.К., сумата от 686,64 лв., представляваща направените от ищеца съдебно-деловодни разноси /държавна такса/ по гр.д. №6739/2023г. по описа на Бургаския районен съд.

Препис от решението да се връчи на страните.
Решението не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____